

- 3) Ellentétes-e ugyanezen keretmegállapodás 4. szakaszával a D.lgs. 75/2017 (75/2017 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet) (az említett 3/2017. sz. miniszeri körlevéllel értelmezett) 20. cikkének 1. bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely bár elismeri, hogy – kizárólag 2017. december 31-ig legalább három év szolgálati idő megszerzése esetén – állandósíthatók az állami kutatási szervezetek határozott időre alkalmazott kutatói, az állandósítást a határozott időre alkalmazott egyetemi kutatók számára pusztán amiatt nem teszi lehetővé, hogy a 75/2017 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 22. cikkének 16. bekezdése azok munkaviszonyát – noha az törvény alapján határozott időre szóló munkaszerződésen alapul – a „közjogi szabályozással” hozta összefüggésbe annak ellenére, hogy a 240/2010 törvény 22. cikkének 9. bekezdése a kutatási szervezetek és egyetemek kutatói vonatkozásában ugyanazt a maximális időtartamra vonatkozó szabályt írja elő, amely az egyetemekkel és a kutatási szervezetekkel az azt követő 24. cikkben meghatározott szerződések vagy a 22. cikkben meghatározott kutatási munkatársi szerződések formájában fennálló, határozott ideig tartó jogviszonyokra is vonatkozik?
- 4) Az említett keretmegállapodásra is tekintettel ellentétes-e az egyenértékűség, a tényleges érvényesülés és a hatékony érvényesülés uniós jogelvével, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a keretmegállapodás 4. szakaszában szereplő elvével az olyan nemzeti szabályozás (a 240/2010 törvény 24. cikke 3. bekezdésének a) pontja, valamint a D. lgs. 81/2015 [81/2015 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet] 29. cikke 2. bekezdésének d) pontja és 29. cikkének 4. bekezdése), amely – noha létezik olyan szabályozás, amely az összes köztisztviselőre és munkavállalóra alkalmazandó, amelyet legújabbban a 81/2015 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet tartalmaz, és amely (2018-tól kezdődően) a határozott időre szóló munkaviszony maximális időtartamát (a meghosszabbításokat és megújításokat is beleértve) 24 hónapban korlátozza, valamint az ilyen típusú jogviszonyok közigazgatási szerv által alkalmazott személyek esetében történő alkalmazását „ideiglenes és kivételes jellegű szükségletek” fennállásához köti – lehetővé teszi, hogy az egyetemek három éves határozott időre szóló, e három éves időszakban végzett oktatási és kutatási tevékenységek kedvező értékelése esetén két évre meghosszabbítható szerződés révén anélkül vegyenek fel kutatókat, hogy az első szerződés megkötését vagy a meghosszabbítást az egyetem ilyen ideiglenes és kivételes jellegű szükségleteihez kötné, és azt is lehetővé teszi az egyetem számára, hogy az ötéves időszak lejártakor ugyanezzel vagy más személyekkel másik, az előzővel azonos típusú határozott időre szóló szerződést kössön az előző szerződéssel összefüggő ugyanezen oktatási és kutatási szükségletek kielégítése céljából?
- 5) A tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvére, valamint a korábban említett 4. szakaszra is tekintettel ellentétes-e a keretszerződés 5. szakaszával az olyan nemzeti szabályozás (a 81/2015 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 29. cikke 2. bekezdésének d) pontja és 29. cikkének 4. bekezdése, valamint a D.lgs. 165/2001 [165/2001 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet] 36. cikkének 2. és 5. bekezdése), amely (a 240/2010 törvény említett 24. cikke 3. bekezdésének a) pontja értelmében) három éves határozott időtartamra szóló és további két évre meghosszabbítható szerződéssel alkalmazott egyetemi kutatók számára nem teszi lehetővé határozatlan ideig tartó jogviszony ezt követő létesítését, mivel az olasz jogrendben nem léteznek más olyan eszközök, amelyek alkalmasak az egymást követő határozott ideig tartó jogviszonyok egyetemek általi visszaélészerű alkalmazásának megelőzésére és szankcionálására?

(¹) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.)

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2020. január 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA) kontra PC, RE

(C-44/20. sz. ügy)

(2020/C 161/38)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Alperesek: PC, RE

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1999. június 28-i 1990/70/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ mellékletét képező, a határozott ideig tartó munkaviszonyról 1999. március 18-án kötött keretmegállapodás 4. szakaszát, hogy az előírja, hogy a hatóságnál az azonos kategóriában határozatlan időre alkalmazott munkavállalóval egyező feladatokat ellátó, az ugyanezen hatóság által határozott időre alkalmazott munkavállaló által teljesített szolgálati időszakokat akkor is figyelembe kell venni a szolgálati idő meghatározásánál, ha e munkavállalót nyílt versenyvizsgát követően alkalmazzák határozatlan időre, még a sajátos versenyvizsga eljárás ellenére is, amely – a fentiekben már említettek szerint – a jogviszony teljes körű megújítását és, a folytonosság versenyvizsga eljárás résztvevője által elfogadott megszakadásával, olyan új jogviszony létrehozását eredményezi, amelyet hatósági besorolási aktus, különös kötelezettségek és sajátos, fokozott stabilitás jellemez?
- 2) Amennyiben az előző a) pontban szereplő kérdésre igenlő választ kell adni: teljeskörűen el kell e ismerni a korábban szerzett szolgálati időt, vagy a fent említett sajátosságok miatt az elismerési kritériumok teljes körű elismeréshez képest történő differenciálása objektív alapon igazolható?
- 3) Amennyiben az előző b) pontban szereplő kérdésre nemleges választ kell adni: milyen kritériumok alapján kell a szerzett szolgálati időt figyelembe venni ahhoz, hogy ne valósuljon meg hátrányos megkülönböztetés?

⁽¹⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.)

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2020. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – F. kontra Stadt Karlsruhe

(C-47/20. sz. ügy)

(2020/C 161/39)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: F.

Alperes: Stadt Karlsruhe

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e a 2006/126/EK irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének (1) bekezdésével és 11. cikke (4) bekezdésének második albekezdésével, ha valamely tagállam, amelynek területén egy másik tagállam által kiállított A és B kategóriájú EU-vezetői engedély jogosultjától ittas járművezetés miatt megvonták az ahhoz való jogot, hogy e vezetői engedéllyel az elsőként említett tagállam területén gépi meghajtású járműveket vezessen, megtagadja az említett kategóriákra vonatkozó olyan vezetői engedély elismerését, amelyet az említett jogmegvonást követően a 2006/126/EK irányelv 7. cikke (3) bekezdésének második albekezdése szerinti megújítás útján állítottak ki az érintett részére a másodikként említett tagállamban?

⁽¹⁾ A vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2006. L 403., 18. o.).